

Jeg har her i min Haand en Købekontrakt mellem Muremesteren, som opførte disse Bygninger, og den højtærede Minister. Den er underskrevet den 24. August 1905, og det fremgaar af denne Kontrakt, at der fra Justitsministerens Teglværk, „Dyssegaard“, skal leveres ikke mindre end 4,200,000 Mursten til en samlet Pris af 85,300 Kr., og saa hedder det videre i Kontrakten: „Leveringen begyndes i Begyndelsen af Oktober og fortsættes med den Hurtighed, hvormed det af Køberen overtagne Byggearbejde paa Jagtvejen mellem Store og Lille Vibenshus, hvor Værkerne leveres frit tilkørte paa Byggepladsen, kræver det.“ Altsaa, Justitsministeren vidste, at han havde leveret Mursten til dette Byggeforetagende, thi i selve Kontrakten af 24. August 1905, hvor hans eget Navn staar som Underskrift, underskriver han paa, at disse Mursten skulle leveres til det paagældende Byggeforetagende.

Ærede Medlemmer erindre sikkert Sammenhængen i denne Sag, som jeg atter skal dvæle et Øjeblik ved, fordi den er saa overmaade betegnende for hele Ministerens Bevillings- og Dispensationsmyndighed. Vedkommende Bygmester, Snedkermester Adolphsen, der ejede Grundene ved Jagtvejen, og som agtede at opføre Bygninger paa dem, ansøgte om en Dispensation fra Byggeloven af en meget betydningsfuld Karakter. Han ønskede at faa Lov til at indrette W. C. med indirekte Lys, skønt der ellers altid ved Nybygninger kræves direkte Lys. Det er ogsaa klart, at det er i højeste Grad uhygiejnisk i Nybygninger at ville tillade, at W. C. er indrettes bag Køkkener og Gange uden direkte Lys, og uden at der er direkte Adgang til fri Luft. Men det var af stor økonomisk Betydning for denne Bygherre at faa denne Dispensation. Den 2. Januar 1906 — det er $\frac{1}{2}$ Aars Tid, efter at Købekontrakten om Murstenene er afsluttet — afgiver Københavns Sundhedskommission en Erklæring, hvori den siger Nej til denne Dispensation. Men Bygmesteren gaar saa til Justitsministeren, og den 13. Januar skriver Justitsministeren til Sundhedskommissionen, at han efter samtlige foreliggende Omstændigheder anser det for rettest, at den ansøgte Tilladelse gives. Sundhedskommissionen protesterer imidlertid mod Ministerens Skrivelse. Den 22. Februar meddeler Sundhedskommissionen Justitsministerens Skrivelse til Bygherren, men fastholder sin Nægtelse. Bygherren gaar saa straks til Justitsministeren, som allerede den 26. Februar tilskriver Sund-

hedskommissionen en tilmed meget uhøflig affattet Skrivelse, hvori han fastholder, at Dispensation er meddelt, og dermed er den Sag i Orden. Der foreligger altsaa her det Tilfælde, at Justitsministeren mod Sundhedsvedtægten og mod Sundhedskommissionen giver en Dispensation, der er af meget betydelig økonomisk Værdi for vedkommende Bygherre. Det vil være vanskeligt at regne denne økonomiske Værdi nøjagtig ud, men det er klart, — der er Tale om et meget stort Foretagende, da Justitsministerens Teglværk alene skal levere 4,200,000 Mursten til en Værdi af 85,000 Kr. —, at naar en Bygherre faar en Dispensation paa dette Punkt, er det en betydelig økonomisk Værdi for ham. Han kan vinde Gaardfaçade, han kan for hver 2 W. C. er faa et Pige-kammer anbragt i hvert Beboelseslag — og her er Tale om 4 Beboelseslag i 8 Bygninger. Det er en meget betydelig økonomisk Fordel. Justitsministeren giver denne Bygherre imod Sundhedskommissionen, imod Sundhedsvedtægten og imod tidligere Praksis, ja, imod sin egen tidligere Praksis. Der foreligger en Skrivelse fra Stadslægen, hvori oplyses, at Justitsministeriet i Skrivelse af 25. Maj 1900 og 27. August 1902 har hævdet det samme Standpunkt som Sundhedskommissionen. Altsaa, ikke blot Justitsministrene under Højre, men ogsaa den første Justitsminister under Venstre, den nuværende højtærede Justitsminister, har — i en Skrivelse af 27. August 1902, da han endnu ikke sad saa fast i Sadlen, da han endnu ikke havde opdaget de mange Maader, hvorpaa han kunde være sindet at sammenblande offentlig Myndighed og privat Forretning — fastslaaet, at Sundhedskommissionens Standpunkt er rigtigt. Men den 26. Februar 1906 fraviger han dette Standpunkt og giver vedkommende Bygherre Dispensation.

Den højtærede Justitsminister søgte i Efteraaret at komme derfra ved at benægte, at han havde leveret Mursten til denne Ejendom, ved at give dette Ting det Indtryk, at han aldeles ikke var interesseret i den. Jeg har nu slaaet fast med et ubestrideligt Dokument, som den Gang ikke forelaa, at den højtærede Justitsministers Erklæring var urigtig. Jeg erklærede mig den Gang rede til at føre gode Beviser for min Paastand, og jeg henstillede først til Regeringschefen at nedsætte en Regeringskommission og, da han ikke vilde svare derpaa, saa til dette høje Ting at faa nedsat en parlamentarisk Undersøgelseskommission angaaende den